

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Bestemmelsen ændrer lovens note 1) således at det fremgår, at loven efter vedtagelsen gennemfører både det oprindelige kvotedirektiv og ændringsdirektivet.

Til nr. 2

Formålsbestemmelsen foreslås justeret i lyset af, at ændringsdirektivet giver mulighed for gennemførelse af projekter, der reducerer andre drivhusgasser end CO₂. Endvidere afspejler den ændrede formulering, at der udover omsættelige kvoter fremover vil være mulighed for at anvende omsættelige kreditter som led i kvoteordningen.

Til nr. 3

Bestemmelsen indeholder ikke ændringer af de allerede eksisterende definitioner, men tilføjer en række nye definitioner af begreber, som anvendes enten i lovtæksten eller i lovforslagets bemærkninger. Definitionerne giver anledning til følgende bemærkninger:

Til nr. 2: *CDM-land*. Et CDM-land er et land, der kan være værtsland for et CDM-projekt. Det forudsættes, at landet har ratificeret i Kyoto-protokollen, og at landet ikke optræder på den liste over lande med kvantitative drivhusgas-reduktionsmål, som er anført i protokollens bilag B. Der vil typisk være tale om et udviklingsland.

Til nr. 3: *En CDM-kredit*. En CDM-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Kreditten skal i medfør heraf godkendes af FN-organet "Executive Board". CDM-kreditten har tilknytning til et projekt i et CDM-land, og antallet af CO₂-ækvivalenter, som kreditten repræsenterer, svarer til en besparelse i drivhusgas-udledningen i forhold til den udvikling, der ville have været uden projektets godkendelse. En CDM-kredit benævnes også en CER (Certified Emission Reduction). CDM-kreditter kan genereres fra år 2000.

Til nr. 4: *CO₂-ækvivalenter*. De 6 drivhusgasser har ikke samme effekt på den globale opvarmning pr. ton drivhusgas. Man opererer derfor med en omregning til CO₂-ækvivalenter, som angiver den relative styrke (Global Warming Potential) af de forskellige drivhusgasser, omregnet til CO₂.

Ækvivalenterne er: CO₂: 1, CH₄ (metan): 21, N₂O (lattergas): 310, HFC (hydrofluorcarboner): 140-

11.700, PFC (perfluor-carboner): 6500-9200 og SF₆ (svovl hexafluorid): 23.900.

Til nr. 16: *JI-land*. Et JI-land er et land, der kan være værtsland for et JI-projekt. Det forudsættes, at landet har ratificeret i Kyoto-protokollen, og at landet optræder på den liste over lande med kvantitative drivhusgas-reduktionsmål, som er anført i protokollens bilag B.

Til nr. 17: *JI-kredit*. En JI-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Den præcise procedure for udstedelsen af JI-kreditter er ikke fastlagt, men FN vil nedsætte en såkaldt "Supervisory Committee" til at varetage denne opgave. JI-kreditten har tilknytning til et projekt i et JI-land, og antallet af CO₂-ækvivalenter, som kreditten repræsenterer, svarer til en besparelse i drivhusgas-udledningen i forhold til et reference-scenario. En JI-kredit kaldes også en ERU (Emission Reduction Unit).

Til nr. 19: *Kyoto-protokollen*. Kyoto-protokollen blev vedtaget den 11. december 1997, og er ratificeret af Danmark og af EU. Protokollen fastsætter kvantitative mål for de deltagende landes udledning af drivhusgasser i perioden 2008-12. Protokollen indeholder desuden regler for fleksible mekanismer, herunder CDM-kreditter og JI-kreditter. Ved efterfølgende partskonferencer er protokollen blevet uddybende fortolket. Et væsentligt fortolkningsbidrag er Marrakech-beslutningerne vedtaget på COP.7 fra den 21. oktober 2001 til den 10. november 2001.

Til nr. 27: *Værtsland*. Et CDM- eller JI-projekt kræver to parter: Et værtsland og et investerland. Værtslandet er det land, hvor projektet fysisk gennemføres. Investerlandet er det land, der tilvejebringer (en del af) investeringen i projektet, og / eller hjemtager (en del af) CDM- eller JI-kreditterne. Investor kan enten være en stat eller en af staten godkendt fysisk eller juridisk person.

Til nr. 4

Med forslaget får økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at sikre en hensigtsmæssig afgrænsning af begrebet produktionsenhed.

I forbindelse med udstedelse af tilladelser til udledning efter lovens § 10, har det vist sig, at den gældende formulering af § 3, stk. 3, har givet anledning til fortolkningstvivl. Bestemmelsen foreslås derfor nu opdelt i tre selvstændige stykker.

Den foreslåede stk. 3 vedrører situationen, hvor anlæg drives af personer, som er driftsledere i lovens forstand. Efter bestemmelsen kan økonomi- og er-